

RIKSDAGENS SVAR 291/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och av marktäktslagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och av marktäktslagen (RP 257/2014 rd).

Beredning i utskott

Miljöutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (MiUB 20/2014 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i miljöskyddslagen (527/2014) 71 §,
ändras 21 § 4 mom., 27 § 1 mom., 29 §, 32 § 1 mom. 4 punkten, 87—89 och 91 §, 96 § 2 mom., 98, 109 och 125 §, 159 § 1 mom., 162 § 3 mom., 163 och 165 §, 183 § 3 mom., 205 §, 225 § 1 mom. 6 punkten, 230 § 2 mom., 231 § 2 mom., 232 och 235 § och bilaga 1, samt
fogas till 32 § 1 mom. en ny 5 punkt, till lagen nya 40 a, 47 a och 89 a § och en ny bilaga 3 som följer:

21 §

Statliga myndigheter

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom sköter Finlands miljöcentral godkännandeuppdrag som avses i 209 § 2 mom. samt handhar och utvecklar

informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

27 §

Allmän tillståndsplikt

För sådan verksamhet som medför risk för förorening av miljön och som anges i tabell 1 i bilaga 1 (*direktivanläggning*) och i tabell 2 i bilaga 1 krävs tillstånd (*miljötillstånd*). Djurenetskoefficienter som ska användas i vissa fall

för att bestämma om djurstallar kräver tillstånd anges i bilaga 3.

29 §

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller verksamhet som har miljötillstånd krävs det tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljötillståndet inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är alltid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanläggning.

På ansökningar om sådan ändring av tillståndet eller verksamheten som avses i 1 mom. tillämpas 39 §, och ärendet ska behandlas med iakttagande av 96 §. Ett ärende som gäller ändring av en direktivanläggnings verksamhet behandlas dock enligt 5 och 8 kap., om ändringen kan medföra betydande skadeverkningar för människors hälsa eller miljön.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

32 §

Undantag från tillståndsplikten för vissa verksamheter som avser avfallsbehandling

För sådan yrkesmässig behandling av avfall eller behandling av avfall i en anläggning som avses i tabell 2 punkt 13 i bilaga 1 behövs det inte miljötillstånd med stöd av den punkten, när det är fråga om att

4) utvinningsavfall från torvutvinning eller sådant inert avfall eller sådan icke-förorenad jord som uppkommer vid annan utvinning behandlas i enlighet med en plan för hantering av utvinningsavfall i samband med verksamheten i fråga på något annat sätt än genom deponering

av avfallet på en sådan deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka,

5) i överensstämmelse med ett beslut enligt 136 § på täktområdet utnyttja marksubstanser som tagits i samband med sanering av förorenad mark.

5 kap.

Tillståndsförfarandet

40 a §

Energiprojekt av gemensamt intresse för Europeiska unionen

Om ett energiprojekt av gemensamt intresse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 kräver miljötillstånd, ska denna lag och den ovannämnda förordningen samt lagen om tillståndsförfarandet för energiprojekt av gemensamt intresse inom Europeiska unionen (684/2014) tillämpas när ärendet behandlas.

47 a §

Gemensam behandling av miljötillståndsansökningar och ansökningar om marktäktstillstånd

När det krävs både miljötillstånd och tillstånd enligt marktäktslagen (555/1981) för ett marktäktprojekt ska tillståndsansökningarna behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av särskilda skäl ska anses vara onödigt. Det räcker med en ansökan för ett gemensamt tillstånd.

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende framgår att det för verksamheten behövs tillstånd också enligt marktäktslagen, ska sökanden inom en av tillståndsmyndigheten utsatt skälig tid lämna in en tillståndsansökan enligt mark-

täktslagen. I annat fall kan den tillståndsansökan som är anhängig lämnas utan prövning.

87 §

Tillståndets giltighet

Ett miljötillstånd ska meddelas att gälla tills vidare. På verksamhetsutövarens ansökan kan det dock meddelas att gälla för viss tid eller om det finns sådana vägande skäl för det som hänger samman med verksamhetens särskilda egenskaper, med att den teknik eller de metoder som används är nya eller med att verksamhetens negativa konsekvenser är svåra att bedöma. Ett miljötillstånd som beviljats för viss tid upphör att gälla när tiden går ut, om inte något annat anges i tillståndsbeslutet.

Bestämmelser om giltighetstiden för tillstånd som avses i 47 a § finns i 10 § i marktäktslagen.

88 §

När tillstånd upphör att gälla

Tillståndsmyndigheten kan besluta att ett tillstånd ska upphöra att gälla, om

1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller verksamhetsutövaren meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avslutats,

2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter det att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid,

3) ansökan om översyn av tillståndet inte har gjorts i enlighet med 80 § 3 mom.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §. Ärendet kan inledas av tillståndsmyndigheten på eget initiativ, av en tillsynsmyndighet, av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av den som orsakats olägenhet.

89 §

Ändring av tillstånd

Verksamhetsutövaren får ansöka om ändring av ett miljötillstånd. På en sådan ansökan tillämpas bestämmelserna i 39 § om tillståndsansökan.

Tillståndsmyndigheten ska dessutom på initiativ av en tillsynsmyndighet, den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ändra tillståndet, om

1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,

2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,

3) utsläppen kan minskas väsentligt utan oskäligen kostnader på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling,

4) verksamhetens yttre förhållanden efter det att tillståndet beviljades väsentligt har förändrats och tillståndet därför behöver ändras,

5) det behövs för att tillgodose ett sådant efter beviljandet av tillståndet genom lag, statsrådsförordning eller en rättsakt av Europeiska unionen infört specificerat krav som är bindande och gäller förebyggande eller hindrande av förorening av miljön.

Om ändring av tillståndet inleds på initiativ av en i 2 mom. avsedd aktör ska tillståndsmyndigheten innan den avgör ärendet höra verksamhetsutövaren och vid behov lämna denne en specificerad begäran om att ge in de redogörelser som myndigheten behöver för att bedöma grunderna för och behovet av en ändring.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

89 a §

Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 3 kap. 22 § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 126 § i denna lag har framkommit ny utred-

ning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan den statliga miljötillståndsmyndigheten samtidigt på tjänstens vägnar ta upp ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling oberoende av vad som annars föreskrivs om ändring och översyn av villkor.

91 §

Förlängning av tidsfrist

Om det av orsaker som inte beror på tillståndshavaren är förenat med avsevärda svårigheter för denna att inom den utsatta tiden iakttä ett villkor i ett miljötillstånd och en senareläggning av att iakttä villkoret inte medför risk för betydande förorening av miljön, kan tillståndsmyndigheten på ansökan förlänga tidsfristen med högst tre år. Tillståndet ska ses över på behövt sätt med anledning av förlängningen. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

En tidsfrist får inte förlängas med stöd av denna paragraf, om förlängningen strider mot denna lag, mot avfallslagen, mot någon förordning som utfärdats med stöd av dem eller mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

96 §

Förvaltningsförfarande i vissa ärenden

Information om att ett ärende inletts och om beslutet ska dock alltid ges i enlighet med 44 och 85 § om ärendet gäller

- 1) fastställande av gränsvärden som är lindrigare än utsläppsnivåerna i enlighet med 78 §,
- 2) ändring av en direktivanläggnings tillstånd med stöd av 89 § 2 mom. 1 punkten.

98 §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för förbränningsanläggningar

När rökgaserna från två eller flera separata pannor, gasturbiner eller förbränningsmotorer

(*energiproducerande enhet*) leds ut genom en gemensam skorsten som innehåller en eller flera rökkanaler ska den kombination som dessa enheter utgör betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekt ska räknas samman när förbränningsanläggningens bränsleeffekt fastställs. När bränsleeffekten för förbränningsanläggningar fastställs beaktas inte energiproducerande enheter vars bränsleeffekt är under 15 megawatt.

När minst två sådana i 1 mom. avsedda energiproducerande enheter vars drift har inletts enligt ett miljötillstånd som har beviljats eller beviljas den 1 juli 1987 eller därefter har uppförts eller uppförs så att rökgaserna från dem enligt tillståndsmyndighetens prövning och med beaktande av tekniska och ekonomiska omständigheter kan ledas ut genom en gemensam skorsten, ska kombinationen av dessa energiproducerande enheter betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekter ska räknas samman när förbränningsanläggningens bränsleeffekt fastställs.

Som en enda förbränningsanläggning enligt 1 mom. betraktas dock inte en kombination av två eller flera separata energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 15 megawatt om dessa enheter har tagits i bruk senast den 31 december 1994 och de då har varit i olika verksamhetsutövers besittning.

109 §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för samförbränningsanläggningar

När bränsleeffekten för en samförbränningsanläggning fastställs ska regeln för sammanräkning i 98 § iakttas.

125 §

Ersättningsbeslut i samband med tillståndsärenden

När tillståndsmyndigheten beviljar miljötillstånd ska den samtidigt, om inte något annat följer av 126 §, bestämma om ersättning för skador

som verksamheten orsakar genom förorening av vattendrag. Då tillämpas inte 9 § i lagen om ersättning för miljöskador. Ersättningen ska bestämmas med beaktande av vad som i 87 § i denna lag föreskrivs om tillståndets tidsbundenhet.

159 §

Kompetens som krävs av dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser och hur kompetensen visas

En person eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i ozonförordningen eller i bilaga I till F-gasförordningen, eller som installerar eller utför underhåll eller service på anordningar eller system som innehåller sådana ämnen eller som sköter avfallshanteringen för sådana anordningar eller system ska ha sådan tillräcklig kompetens att förebygga utsläpp av ämnena som anges i en förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av denna lag.

162 §

Certifiering

Säkerhets- och kemikalieverket kan besluta att återkalla ett certifikat, om det framkommer att en person eller verksamhetsutövare inte handlar i enlighet med kompetenskraven eller om en verksamhetsutövare inte längre uppfyller kompetenskraven. Innan certifikatet återkallas ska Säkerhets- och kemikalieverket ge verksamhetsutövaren eller personen möjlighet att avhjälpa bristen, om den inte är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid.

163 §

Läckagekontroller

Innehavaren av eller ägaren till anordningar som innehåller i 159 § 1 mom. avsedda ämnen ska se till att anordningarna och eventuella läckagedetektorsystem kontrolleras regelbundet och att det förs service- och kontrolljournal över anordningarna på det sätt som föreskrivs i artikel 23 i ozonförordningen och i artiklarna 4—6 i F-gasförordningen.

Anordningens innehavare eller ägare ska se till att den som utför kontrollen och verksamhetsutövaren har ett av Säkerhets- och kemikalieverket utfärdat certifikat enligt 162 §.

Närmare bestämmelser om de kontroller som avses i 1 mom. samt om de uppgifter som service- och kontrolljournalen ska innehålla utfärdas genom förordning av statsrådet.

165 §

Lämnande av uppgifter om fluorerade växthusgaser

Den som importerar eller exporterar ämnen som avses i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG eller i bilagorna I och II till F-gasförordningen, importerar eller exporterar anordningar som innehåller sådana ämnen, eller tillverkar, installerar eller underhåller anordningar som innehåller sådana ämnen eller utför annan behandling, distribution eller avfallshandling av sådana ämnen ska på begäran årligen lämna Finlands miljöcentral uppgifter om försäljning, användning, import, export och bortskaffande av dessa ämnen.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. och om hur de ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

183 §

Förbud och förelägganden som gäller ämnen, kemikalier, preparat, produkter, anordningar och maskiner

Säkerhets- och kemikalieverket beslutar om förbud och förelägganden enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller efterlevnaden av en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel. Säkerhets- och kemikalieverket beslutar om förbud och föreläggande också i de fall där överträdelsen gäller fullgörande av skyldigheter för certifiering av personer och verksamhetsutövare enligt 159—163 §, bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller F-gasförordningen, eller iakttagande av beslut om undantag enligt 218 § 2 mom. Finlands miljöcentral beslutar om förbud och förelägganden i de fall där överträdelsen gäller efterlevnaden av ozonförordningen, en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § för skydd av ozonskiktet eller en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 163 §. Finlands miljöcentral beslutar också om förbud och förelägganden i de fall som gäller efterlevnaden av F-gasförordningen till andra delar än när det gäller certifiering av personer och verksamhetsutövare. Förbud mot användning av en enskild anordning som strider mot bestämmelserna samt föreläggande att fullgöra underhållsskyldighet meddelas dock av en tillsynsmyndighet som avses i 23 § 1 mom.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och re-

gistreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen fastställs närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artikel 3—8, 10—17 eller 19 i F-gasförordningen eller enligt 165 §, handlar i strid med sin skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap. eller med F-gasförordningen,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

230 §

Skyldighet att ansöka om miljötillstånd

Om man på det sätt som avses i 29 § väsentligt ändrar verksamhet som utövas med stöd av i 228 § 2 mom. avsedda beslut eller i 3 mom. i den paragrafen avsedda planer och som enligt denna lag är tillståndspliktig, ska miljötillstånd sökas för hela verksamheten. Att tillståndsärendet är anhängigt hindrar inte att verksamheten fortsätter.

231 §

När tillståndsplikten upphör

Om den verksamhet som avses i 1 mom. enligt 116 § 1 mom. ska registreras upphör miljö-

tillståndet för verksamheten dock att gälla först när en statsrådsförordning som gäller verksamheten och som utfärdats med stöd av 10 § i denna lag eller 12 § i den lag som upphävs blir tillämplig. Om en verksamhet som ska registreras gäller inrättandet eller driften av en tillståndspliktig anläggning på det sätt som avses i 5 § 1 mom. 3 punkten, upphör miljötillståndet för anläggningen att gälla först när ansökan om miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten ska göras enligt 29 § eller när miljötillståndet behöver ändras enligt 89 §.

232 §

Direktivanläggningar

Verksamhetsutövaren vid en direktivanläggning som är verksam när denna lag träder i kraft och i fråga om vilken slutsatserna om anläggningens huvudsakliga verksamhet har trätt i kraft före ikraftträdandet av denna lag ska göra en i 80 § 2 mom. avsedd utredning inom sex månader från ikraftträdandet, om anläggningens huvudsakliga verksamhet är tillverkning av glas, järn- och stålproduktion, produktion av cement, kalk och magnesiumoxid eller garvning av hudar och skinn, och i övriga fall inom ett år från ikraftträdandet, samt vid behov ansöka om översyn av tillståndet enligt 81 §.

Verksamhetsutövaren vid en direktivanläggning som är verksam när denna lag träder i kraft ska utarbeta den statusrapport som avses i 82 § senast i samband med att

- 1) tillstånd för väsentlig ändring av verksamheten söks enligt 29 §,
- 2) tillståndet eller tillståndsvillkoren ses över enligt 81 §, eller
- 3) tillståndet ändras enligt 89 §.

På verksamhetsutövare vid stora förbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar tillämpas 2 mom. först efter den 31 oktober 2014.

235 §

Översyn av tillståndsvillkor som gäller säkerhet för avfallsbehandling

Om miljötillstånd har beviljats för avfallsbehandling före den 1 maj 2012 och den säkerhet som ställts för verksamheten inte är förenlig med 59—61 §, ska tillståndsvillkoret om säkerhet ses över senast i samband med att

- 1) tillstånd för väsentlig ändring av verksamheten söks enligt 29 §,
- 2) tillståndet ses över enligt 81 §,
- 3) tillståndet ändras enligt 89 §, eller
- 4) tillståndsmyndigheten meddelar förelägganden som avses i 94 § 3 mom. om åtgärder för avslutande av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Bestämmelserna i 47 a §, 87 § 2 mom. och 205 § 3 mom. träder dock i kraft först den 1 juli 2016.

Om en verksamhet inte längre kräver miljötillstånd enligt denna lag, upphör ett tillstånd eller ett med tillstånd jämförbart beslut att gälla när denna lag träder i kraft. Om en tillståndsansökan som gäller sådan verksamhet är anhängig, lämnas behandlingen av ansökan därefter.

En skyldighet enligt ett beslut om miljötillstånd som meddelats före denna lags ikraftträdande och som gäller översyn av tillståndsvillkoren upphör att gälla. Tillsynsmyndigheten ska i samband med den regelbundna tillsynen bedö-

ma behovet att ändra ett sådant tillstånd i enlighet med 89 § senast ett år efter den tidpunkt då ansökan om översyn av tillståndet skulle ha lämnats till tillståndsmyndigheten.

Tillståndsärenden som har anhängiggjorts före denna lags ikraftträdande ska behandlas i enlighet med de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet, dock inte i enlighet med den upphävda 71 §. Detsamma gäller ärenden där tidsfristen för att inleda ärendet enligt ett villkor i miljötillståndet är före ikraftträdandet, men där tidsfristen inte iakttagits. Lagens 230 § ska dock också tillämpas på tillståndsärenden som har inletts innan denna lag har trätt i kraft.

Tillståndsärenden som är anhängiga vid förvaltningsmyndigheter eller domstolar när 47 a § i denna lag träder i kraft ska behandlas och avgöras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid den paragrafens ikraftträdande, om inte något annat föreskrivs nedan.

Om en fullföljdsdomstol upphäver ett tillståndsbeslut som bestämmelser som gällde när 47 a § i denna lag trädde i kraft ska tillämpas på och återförvisar ärendet i sin helhet för att behandlas på nytt, ska ärendet behandlas och avgöras enligt bestämmelserna i denna lag.

Bilagorna bara i pdf-format.

Lag

om ändring av marktäktslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i marktäktslagen (555/1981) 4 a §, 5 a § 1 mom., 7 § 1 mom., rubriken för 14 § samt 14 § 1 och 4 mom., 20 § och 21 § 3 mom.,

sådana de lyder, 4 a och 20 § i lagarna 463/1997 och 1577/2009, 5 a § 1 mom. i lag 555/2014, 7 § 1 mom., rubriken för 14 § samt 14 § 4 mom. i lag 463/1997, 14 § 1 mom. i lag 468/2005 och 21 § 3 mom. i lag 731/2005, samt

fogas till lagen en ny 4 b §, till 10 §, sådan den lyder i lagarna 495/2000 och 468/2005, ett nytt 4 mom., till lagen nya 20 a—20 c §, till 21 §, sådan den lyder i lag 731/2005, ett nytt 5 mom. och till 23 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 495/2000, ett nytt 3 mom. som följer:

4 a §

Gemensam behandling av ansökningar om marktäktstillstånd och miljötillståndsansökningar

När en ansökan om tillstånd till täktverksamhet och en ansökan om miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014) gäller samma projekt ska tillståndsansökningarna behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av särskilda skäl ska anses vara onödigt. Det räcker med en ansökan för ett gemensamt tillstånd.

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende framgår att det för projektet behövs tillstånd också enligt miljöskyddslagen, ska sökanden inom en av tillståndsmyndigheten utsatt skälig tid lämna in en miljötillståndsansökan. I annat fall kan den tillståndsansökan som är anhängig lämnas utan prövning.

Ärenden enligt 1 mom. ska behandlas med iakttagande av 42—45, 84—86 och 96 § i miljöskyddslagen. Dessutom ska utlåtande begäras i enlighet med 7 § 2 mom. i denna lag.

4 b §

Styrning och tillsyn över täktverksamhet

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklandet av verksamhet enligt denna lag ankommer på miljöministeriet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och övervakar verksamheten enligt denna lag inom sitt område.

Kommunen ska styra och övervaka täktverksamheten i kommunen. Bestämmelser om den kommunala tillsynsmyndigheten finns i 14 §.

5 a §

Plan för hantering av utvinningsavfall

Den som ansöker om tillstånd ska som en del av täktplanen utarbeta en plan för hantering av utvinningsavfall, om det vid tagandet av substanser eller vid lagringen eller förädlingen av dem uppkommer sådant utvinningsavfall som avses i 112 § 1 mom. 2 punkten i miljöskyddslagen. Om en täktplan inte behövs enligt 5 § 1 mom. i denna lag, ska den som ansöker om tillstånd lägga fram en i 114 § i miljöskyddslagen avsedd plan för hantering av utvinningsavfall.

7 §

Tillståndsmyndighet och utlåtanden

Tillståndsärenden som gäller täktverksamhet ska avgöras av den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986). I fråga om delegering av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens beslutanderätt föreskrivs i 7 § i den lagen. De tillståndsärenden som avses i 4 a § i denna

lag ska avgöras av den behöriga tillståndsmyndigheten enligt 34—37 § i miljöskyddslagen.

10 §

Tillståndets giltighetstid

För giltigheten av ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § gäller vad denna paragraf föreskriver om tillståndets giltighet.

14 §

*Tillsynsmyndighet och förvaltningstvångs-
ärenden*

Iakttagandet av denna lag övervakas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning, nedan tillsynsmyndigheten. Bestämmelser om delegering av tillsynsmyndighetens beslutanderätt finns i 7 § i den lagen. För att sköta sin tillsynsuppgift enligt denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att utföra inspektioner, göra mätningar och ta prover på täktplatsen. Inspektionerna kan gälla omständigheter som avses i 3 § i denna lag, faktorer som enligt tillståndsbeslutet ska iaktas i täktverksamheten och andra motsvarande omständigheter som gäller täktverksamhetens art och konsekvenser. Bestämmelser om inspektionsförfarandet finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) och närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet.

På förvaltningstvångsärenden som gäller verksamhet enligt ett i 4 a § avsett gemensamt tillstånd tillämpas bestämmelserna i 175 § i miljöskyddslagen om åtgärder vid överträdelser eller försummelser. Om ärendet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska dock denna lag tillämpas på ärendet. Vid behandlingen av ett ärende som avses i denna paragraf iaktas i övrigt viteslagen (1113/1990).

20 §

Sökande av ändring

Tillståndsbeslut som en myndighet meddelat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Gemensamma tillståndsbeslut enligt 4 a § får överklagas på det sätt som anges i 190, 191, 196 och 197 § i miljöskyddslagen. På parterna tillämpas i detta fall 43 § 1 mom. i miljöskyddslagen.

20 a §

Besvärsmått

Följande har rätt att besvara sig över tillståndsbeslut enligt denna lag:

- 1) parterna,
- 2) kommunmedlemmar,
- 3) registrerade föreningar eller stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselsn i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 4) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 5) närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 6) andra myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har dessutom rätt att besvara sig över sådana beslut där förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt ett tillståndsbeslut som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat, om besvaren anförs för att ta tillvara ett allmänt miljö- eller naturskyddsintresse eller av någon annan grundad anledning.

20 b §

Hörande med anledning av besvär över ett beslut om marktåktstillstånd

Förvaltningsdomstolen ska informera om besvär över ett beslut om marktåktstillstånd som anförts av den som ansökt om tillstånd, om det inte är uppenbart onödigt, genom att under minst 14 dagar kungöra dem på sin anslagstavla och de berörda kommunernas anslagstavlor. Besvärshandlingarna ska hållas framlagda i de berörda kommunerna under kungörelsetiden. I kungörelsen ska det anges var handlingarna hålls framlagda.

Förvaltningsdomstolen ska dessutom med anledning av besvär som har anförts av sökanden ge de parter som saken speciellt berör och de myndigheter som bevakar allmänt intresse tillfälle att avge bemötande med anledning av besvaren, om detta inte är uppenbart onödigt. I fråga om hörande med anledning av besvaren ska i övrigt förvaltningsprocesslagen iakttas.

Information om att besvär har anförts ska för avgivande av bemötande ges på det sätt som anges i förvaltningslagen. Samtidigt ska det meddelas var besvärshandlingarna är framlagda samt vart bemötandena kan lämnas inom den tid som satts ut för avgivande av bemötande.

20 c §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller marktåktstillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Förvaltningsdomstolens beslut ska skickas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom skickas till den kommunala tillsynsmyndigheten samt till närings-, trafik- och miljöcentralen.

21 §

Iakttagande av beslut som inte vunnit laga kraft

En sådan föreskrift som avses i 2 mom. kan under samma förutsättningar meddelas också på separat ansökan som görs under besvärstidens gång eller inom 14 dagar efter besvärstidens utgång. Tillsynsmyndigheterna och de som har sökt ändring i tillståndsbeslutet ska höras om ansökan. Beslutet ska fattas utan onödigt dröjsmål. På meddelande av beslut tillämpas 19 §. Förvaltningsdomstolen och de som sökt ändring ska också omedelbart underrättas om att en sådan rätt beviljats. Den som anført besvär över ett beslut om tillstånd för tåktverksamhet kan hos förvaltningsdomstolen yrka på upphävande eller ändring av ett avgörande som avses i detta moment utan att särskilt anföra besvär över det. Angående ändringssökandet gäller i övrigt vad som bestäms i 2 mom.

På verkställighet av gemensamma tillstånd enligt 4 a § tillämpas 198 § 1 mom. och 199—201 § i miljöskyddslagen.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

När ett tillståndsärende enligt 4 a § avgörs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska bestämmelserna i 145 § i markanvändnings- och bygglagen om avgifter till kommunen för tillsyn över byggnadsarbeten tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontroll av tillståndsansökan och tillsyn över det gemensamma tillståndet. Om

det är regionförvaltningsverket som avgör ett tillståndsärende enligt 4 a § ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontrollen och tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.

Tillståndsärenden som är anhängiga vid en förvaltningsmyndighet eller domstol när 4 a § i denna lag träder i kraft ska behandlas och avgö-

ras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid den paragrafens ikraftträdande, om inte något annat föreskrivs nedan.

Om fullföljdsdomstolen upphäver ett tillståndsbeslut som de bestämmelser som gällde när 4 a § i denna lag träder i kraft ska tillämpas på och återförvisar ärendet i sin helhet för att behandlas på nytt, ska ärendet behandlas och avgöras enligt bestämmelserna i denna lag.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om tillståndsförfarandet för energiprojekt av gemensamt intresse inom Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillståndsförfarandet för energiprojekt av gemensamt intresse inom Europeiska unionen (684/2014) 1 § 2 mom. 7 punkten och
fogas till 1 § 2 mom. en ny 8 punkt som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Tillstånd som förfarandet enligt 1 mom. tillämpas på är

7) inlösningstillstånd enligt 5 § i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977),

8) miljötillstånd enligt 27 § i miljöskyddslagen (527/2014).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 13 februari 2015